

פעולה לשבת – שמיני, פרשת החודש

1. **משחק** - נחלק את קבוצת החניכים ל-2 קבוצות קטנות ונערוך תחרות ביניהם (אם יש פחות מ-10 חניכים אפשר לעשות תחרות נגד הזמן, להקציב להם עד 10 שניות לכל משימה) בתחרות הם יצטרכו להסתדר מהגדול לקטן לפי המשימה שתנו להם. המשימות הן: להסתדר לפי מידת נעליים. מספר אחים. הקרבה של הבית לסניף (הכי רחוקים בצד אחד הכי קרובים בצד אחד). לפי מספר חוגים שיש לכם. (אפשר להוסיף עוד משימות כאלו עד שימאס 😊) רק חשוב שהמשימה האחרונה תהיה: להסתדר לפי איזה חודש בשנה נולדתם- מהגדולים בשנה עד הקטנים. כשנבדוק את הצלחת המשימה נבקש שכל אחד יגיד בקול באיזה חודש הוא נולד

2. **לימוד ודיון**: מمتי יש לנו חודשים עבריים? כנראה שאף אחד מכם לא אמר שהוא נולד ב'אפריל', או ב'ספטמבר'. גדלנו על זה שיש לנו יום הולדת בתשרי, או בניסן. השבת הזאת, שאנו מציינים השבת היא מיוחדת כי אנו קוראים בה את פרשת "החודש" בה הקב"ה מצווה את משה ואהרן- ובעצם את העם – מעתה אתם מתחילים לספור ספירה חדשה משלכם! לכם יהיו זמנים אחרים משל מצרים ובכלל משל הגויים, כעת אתם הופכים לעם – וגם מקבלים כלי ליצור תוכן ועולם משלכם, זמן אחר. אז מה בעצם זה אומר לנו? נקרא ביחד סיפור של ר' נחמן שמדגים את העניין:

מעשה מהתבואה המשוגעת

שפעם אחת אמר המלך לאהובו, השני למלך, באשר אני חוזה בכוכבים, רואה אני שכל התבואה שיגדל בשנה זאת - מי שיאכל ממנה יהיה נעשה משוגע, אם כן יטכס עצה. וענה לו: שעל כן יכינו בעדם תבואה שלא יצטרכו לאכול מתבואה הנ"ל. וענה לו המלך: אם כן כשאנחנו לבד לא נהיה משוגעים. וכל העולם יהיה משוגע אז יהיה להפך (ולהכין בשביל כולם אי אפשר) שאנחנו יהיו המשוגעים. על כן בודאי נצטרך גם כן לאכול מהתבואה. אבל רק זה שנסמן סימן על מצחנו שנדע על כל פנים שאנחנו משוגע. שאם אהיה מסתכל על מצחך וכן כשתסתכל על מצחי - נדע מהסימן שאנחנו משוגע

המלך והיועץ בוחרים להשתגע עם שאר העולם אבל לסמן על המצח שידעו שהם משוגעים.

מה אתם חושבים על הבחירה שלהם? מה אתם הייתם מעדיפים לעשות? להשתגע? להשאר נורמלים ולהיות בודדים ואחרים מכולם? נשמע מהחניכים מה הם חושבים, אפשר לצורך החלק הזה להתחלק לקבוצות קטנות לפי מספר המדריכים.

3. סיכום:

בני ישראל מקבלים מצווה שאומרת להם – מעתה אתם תהיו אחרים. הספירה שלכם של הזמן תהיה אחרת. תחגגו חגים אחרים. תשבתו ביום אחר ומסיבות אחרות. הציווי "החודש הזה לכם" הוא כמו הסימן על המצח מסיפור ר' נחמן. באמת, עם ישראל ככל העמים – יעבוד את האדמה, יקים משפחה, יכבוש נחלה – אבל בעצם הסימן על המצח, הוא מובדל לגמרי מאחרים: הזמן שלנו הוא זמן אחר. עם ישראל מקבל התכוונות חדשה לחיים. מצד אחד – עדיין בני אדם, מצד שני- כבר לא עבדי עבדים. עבדים ל-ה', למצוות לחגים ולערכים, לרוח שמכוונת את החומר ואת חיי היום יום. שנזכה גם אנחנו לזכור שגם כשאנחנו נמצאים הכי בתוך העולם הרגיל המוכר לנו, במבחינים, ברשתות החברתיות, בסרטים, בטלוויזיה – יש לנו סימן על המצח. עובדי ה' אנחנו, מכוונים לרוח ולמשמעות.

שנזכה! שבת שלום מחדר השאלות!